

Trein vriend

 ARRIVA

Gerlof kan niet goed tegen achteruitrijden in de trein. Tenminste, zo noem ik de man die ik elke donderdagmiddag op het station tegenkom. Net zo'n doorrookt groevengezicht als Gerlof de buschauffeur die mij jaren geleden in één ruk naar een wintersportberg bracht. Die presteerde het om 's nachts op de snelweg een paar honderd meter achteruit te rijden. Afslagje gemist. Gerlof de buschauffeur kon wel goed

tegen achteruitrijden. Ik en andere wakkere medepassagiers op dat moment niet zo.

Gerlof is er al. Op z'n vaste plek, hangend tegen het reclamebord helemaal rechts op het perron. Hij rookt een shagje, dat slaat hij nooit over. Hij is altijd vroeg genoeg om nog even te roken. Dat mag dan wel niet, maar daar trekt Gerlof zich niks van aan.

Gerlof is weer in pak natuurlijk, een zwart V&D-pak met glinstertjes. Over het warenhuispak draagt hij een bruine leren jas. En ach ja, die soepsnor van hem! Gerlofs shagje verdwijnt in het woud van snorharen op z'n bovenlip.

De trein komt om de bocht. Nog snel een paar hijsen en op de grond met die peuk. Gerlof stapt als eerste Jan Uitham in. Hij slaat rechtsaf, als altijd, het verhoogde gangpad richting het machinistenhok in. Ik achter hem aan. Gerlof let alleen op lege plaatsen rechts van het pad, daar zijn de vooruitrijstoelen. Links is achteruit. Het lukt Gerlof altijd een vooruitrijstoel te krijgen in dat rijtje van vijf keer twee stoelen, ook nu weer. Ik rij achteruit met uitzicht op Gerlof.

Jan Uitham vertrekt en ik weet wat Gerlof nu gaat doen. Laat mij Gerlof kennen, mijn donderdagse medeforens. En ja: Gerlof sluit z'n ogen weer, vouwt z'n handen en legt ze op schoot. Een vredig plaatje. Kan zijn hoor, dat Gerlof een echte treinbidder is. Maar het is denk ik zijn manier om uit te rusten van weer een dag in het warenhuis.

Laatst stond Gerlof niet op het perron. Dat was even schrikken. Misschien een beetje verlaat, hoopte ik. Maar daar kwam de trein al aan en nog steeds geen Gerlof. Ik voelde me in de steek gelaten. Eenzaam stapte ik in de trein. Gerlof is ook wel eens ziek of naar een begrafenis. Of misschien moest hij voor deze ene keer wel koopavond draaien.

Gelukkig stond Gerlof de week erna gewoon weer tegen het reclamebord z'n shagje te roken. Helemaal vertrouwd. Opgelucht stapte ik achter hem aan de trein in.

Ik kan heel goed tegen achteruitrijden in de trein, zeker op donderdag. Kan ik mooi naar de biddende Gerlof kijken. Mijn treinvriend met wie ik nog nooit een woord heb gesproken.

Roelf Reinders

Beroepsforens Roelf Reinders reist dagelijks met de Arriva-trein naar z'n werk in de stad Groningen. Hij is schrijver van het onlangs verschenen boek 'Heen en weer op het Hogeland. Dagboek van een forens' over het dagelijkse leven in de trein tussen Uithuizen en Groningen.

www.roelfreinders.nl

GOEDE REIS!

Heeft u een bijzonder reisverhaal?
Mail dan naar goedereis@arriva.nl

17
PAG.